

Rezultatul la analiza **contestației înregistrată cu nr.76799 din 23.05.2021**, a unuia dintre candidați înscriși la concursul organizat pentru ocuparea postului de ofițer specialist I (consilier juridic) din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență al Județului Sălaj

În urma analizei contestației înregistrată cu nr.76799 din 23.05.2021, comisia de soluționare a contestațiilor, precizează următoarele:

Deși contestatorul nu a indicat în mod punctual întrebările cuprinse în Chestionarul – varianta 2 - de verificare a cunoștințelor necesare îndeplinirii atribuțiilor posturilor vacante de ofițer – consilier juridic din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență ”Porolissum” al județului Sălaj și Depozitul Rezerve Proprii 230 Tecuci, pe care acesta înțelege să le conteste, potrivit foii de răspuns la testul grilă, contestatorul a răspuns greșit la întrebările cu numărul 11, 18, 21, 26 și 27.

Astfel, în soluționarea contestației, comisia a verificat punctual întrebările la care contestatorul a răspuns greșit, în vederea stabilirii corectitudinii modului în care acestea au fost formulate, încadrării acestora în tematica și bibliografia de concurs, precum și clarității variantelor de răspuns.

I. În ceea ce privește întrebarea nr. 11 din testul scris – tip grilă: „Potrivit Codului de procedură civilă, formularea unei cereri de recuzare a judecătorului:

a) determină suspendarea judecății;

b) nu determină suspendarea judecății;

c) până la soluționarea cererii de recuzare nu se va face nici un act de procedură în cauză.”

constatăm că întrebarea a fost clar formulată, conform tematicii și bibliografiei de concurs, în condițiile în care grila de corectare a respectat dispozițiile actului normativ indicat, respectiv art. 49 alin. (2) din Codul de Procedură Civilă, republicat:

„ART. 49 Starea cauzei până la soluționarea cererii

(1) Până la soluționarea declarației de abținere nu se va face niciun act de procedură în cauză.

(2) Formularea unei cereri de recuzare nu determină suspendarea judecății. Cu toate acestea, pronunțarea soluției în cauză nu poate avea loc decât după soluționarea cererii de recuzare.”

Potrivit dispozițiilor art. 49 alin. (2) C. proc. civ., formularea unei cereri de recuzare nu determină suspendarea judecății, astfel încât rezultă fără echivoc existența unei singure variante de răspuns corecte – varianta b).

Din analiza foii de răspuns, la întrebarea cu numărul 11, contestatorul a indicat ca fiind corectă varianta a), aceasta fiind, de fapt, una dintre variantele greșite.

În acest sens, Comisia de soluționare a contestațiilor menține ca valabilă întrebarea formulată la nr. 11, grila de corectare rămânând neschimbată, întrucât întrebarea nu conține erori, nu este formulată în afara tematicii și bibliografiei de concurs, nu a fost greșit formulată, iar variantele de răspuns sunt clare și nu lasă loc de interpretări.

II. Referitor la întrebarea nr. 18 din testul scris - tip grilă: **„Potrivit Codului de Procedură Civilă, hotărârile definitive pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când:**

a) Contestatorul nu a fost legal citat și nici nu a fost prezent la termenul când a avut loc judecata;

b) Hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă și, deși nu se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe din oficiu asupra acesteia;

c) Hotărârea dată în recurs a fost pronunțată cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a respins-o ca neîntemeiată.”

comisia constată că întrebarea a fost clar formulată, conform tematicii și bibliografiei de concurs, în condițiile în care grila de corectare a respectat dispozițiile actului normativ indicat, respectiv art. 503 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, republicat:

„ART. 503

Obiectul și motivele contestației în anulare

(1) Hotărârile definitive pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când contestatorul nu a fost legal citat și nici nu a fost prezent la termenul când a avut loc judecata.

(2) Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când:

1. hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă absolut sau cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia;

2. dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale;

3. instanța de recurs, respingând recursul sau admitându-l în parte, a omis să cerceteze vreunul dintre motivele de casare invocate de recurent în termen;

4. instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unuia dintre recursurile declarate în cauză.”

Potrivit dispozițiilor legale indicate, hotărârile definitive pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când **contestatorul nu a fost legal citat și nici nu a fost prezent la termenul când a avut loc judecata**. Rezultă fără echivoc faptul că singura variantă de răspuns corectă este cea cuprinsă la litera a), celelalte variante fiind în mod evident incorecte, nefiind cuprinse în textul de lege.

Din analiza foii de răspuns, la întrebarea cu numărul 18, contestatorul a indicat ca fiind corectă varianta c), aceasta fiind, de fapt, greșită.

În acest sens, Comisia de soluționare a contestațiilor menține ca valabilă întrebarea nr. 18, grila de corectare rămânând neschimbată, întrucât întrebarea nu conține erori, nu este formulată în afara tematicii și bibliografiei de concurs, nu a fost greșit formulată, iar variantele de răspuns sunt clare și nu lasă loc de interpretări.

III. Referitor la întrebarea nr. 21 din testul scris - tip grilă: **„Potrivit Codului penal, există concurs formal de infracțiuni atunci când:**

a) două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele;

b) una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni;

c) o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.”

comisia constată că întrebarea a fost clar formulată, în conformitate cu tematica și bibliografia de concurs, în condițiile în care grila de corectare a respectat dispozițiile actului normativ indicat, respectiv art. 38 alin. (2) Cod penal:

„ART. 38 Concursul de infracțiuni

(1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna

din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni.

(2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.

Analizând conținutul textului de lege, precum și conținutul variantelor de răspuns, comisia constată că varianta de răspuns cuprinsă la litera c) reproduce fidel, chiar *ad literam*, textul de lege indicat. Astfel, singura variantă de răspuns corectă este cuprinsă la litera c).

Din analiza foii de răspuns, la întrebarea cu numărul 21, contestatorul a indicat ca fiind corectă varianta b), aceasta fiind, de fapt, una dintre variantele greșite.

În acest sens, Comisia de soluționare a contestațiilor menține ca valabilă întrebarea nr. 21, grila de corectare rămânând neschimbată, întrucât întrebarea nu conține erori, nu este formulată în afara tematicii și bibliografiei de concurs, nu a fost greșit formulată, iar variantele de răspuns sunt clare și nu lasă loc de interpretări.

IV. Cu privire la întrebarea cu numărul 26 din testul scris – tip grilă: „Potrivit Codului de procedură penală, excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii:

a) poate fi invocată până la începerea cercetării judecătorești;

b) poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive;

c) nu poate fi invocată de instanța de judecată din oficiu.”

comisia constată că întrebarea are un conținut clar, fiind formulată în conformitate cu tematica și bibliografia de concurs, iar grila de corectare a respectat dispozițiile actului normativ indicat, respectiv art. 47 alin. (2) Cod procedură penală:

„ART. 47 Excepțiile de necompetență

(1) Excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței inferioare celei competente potrivit legii poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive.

(2) Excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii poate fi invocată până la începerea cercetării judecătorești.

(3) Excepția de necompetență teritorială poate fi invocată în condițiile alin. (2).

(4) Excepțiile de necompetență pot fi invocate din oficiu, de către procuror, de către persoana vătămată sau de către părți.”

Analizând conținutul textului de lege, precum și conținutul variantelor de răspuns, comisia constată că varianta de răspuns cuprinsă la litera a) reproduce fidel, chiar *ad literam*, textul de lege indicat. Astfel, singura variantă de răspuns corectă este cea cuprinsă la litera a).

Din analiza foii de răspuns, la întrebarea cu numărul 26, contestatorul a indicat ca fiind corectă varianta b), aceasta fiind, de fapt, una dintre variantele greșite.

În acest sens, Comisia de soluționare a contestațiilor menține ca valabilă întrebarea nr. 26, grila de corectare rămânând neschimbată, întrucât întrebarea nu conține erori, nu este formulată în afara tematicii și bibliografiei de concurs, nu a fost greșit formulată, iar variantele de răspuns sunt clare și nu lasă loc de interpretări.

V. Cu privire la întrebarea cu numărul 27 din testul scris – tip grilă: „Potrivit Legii nr. 554/2004, hotărârea prin care se pronunță suspendarea unui act administrativ:

a) poate fi atacată doar odată cu fondul;

b) poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare iar recursul este suspensiv de executare;

c) este executorie de drept.”

comisia constată că întrebarea are un conținut clar, fiind formulată în conformitate cu tematica și bibliografia de concurs, iar grila de corectare respectă dispozițiile actului normativ indicat, respectiv art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 14 Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Procedura prevăzută la art. 200 și 201 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă. Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. Reclamantul va lua cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei. Instanța poate acorda un nou termen de judecată în cazul în care reclamantul solicită amânarea pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

ART. 15 Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”

Analizând conținutul textului de lege, precum și conținutul variantelor de răspuns, comisia constată că varianta de răspuns cuprinsă la litera c) reproduce fidel, chiar *ad literam*, textul de lege indicat. Astfel, singura variantă de răspuns corectă este cea cuprinsă la litera c), celelalte variante de răspuns nefiind cuprinse în dispozițiile Legii contenciosului administrativ.

Din analiza foii de răspuns, la întrebarea cu numărul 27, contestatorul a indicat ca fiind corectă varianta b), această variantă fiind una dintre cele două variante greșite.

În acest sens, Comisia de soluționare a contestațiilor menține ca valabilă întrebarea nr. 27, grila de corectare rămânând neschimbată, întrucât întrebarea nu conține erori, nu este formulată în afara tematicii și bibliografiei de concurs, nu a fost greșit formulată, iar variantele de răspuns sunt clare și nu lasă loc de interpretări.

Având în vedere cele consemnate anterior, comisia de soluționare a contestațiilor hotărăște, în conformitate cu prevederile art. 54 alin. (1) și (2) din Anexa nr. 3 la OMAI nr. 177/2016, **respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de către contestatar** (4202668), candidat la concursul pentru ocuparea postului de ofițer specialist I (consilier juridic), concurs a cărui probă scrisă s-a desfășurat în data de 22.05.2021.

Comisia de soluționare a contestațiilor: